

жение връвта, съ която тя била вързана, се откъснала и лодката се отнесла на долу по течението на рѣката.

А уморената Еленка не забѣлѣжила това, защото спокойно си заспала подъ топлатата покривка. Бързото течение леко носело лодката, която ту подскачала на плиткитѣ мѣста, ту се въртѣла въ водовъртежитѣ, до като вълнитѣ не я изхвърлили на брѣга. Еленка се събудила, станала и очудена се огледала наоколо. Навсѣкждѣ било глухо, пусто и непознато за нея мѣсто. Тя бързо изкочила на брѣга и високо завикала:

— Робби, Робби, гдѣ си?

Но вмѣсто веселия отговоръ на брата си, тя чула едно странно рѣмжение. Слѣдъ това между дърветата се чуло шумъ и изведнажъ Еленка извикала отъ ужасъ, като видѣла единъ високъ, свирѣпъ на видъ *индиецъ*, който съ бързи крачки отивалъ право къмъ нея.

Еленка примрѣла на мѣстото си: не можала и да помисли да се спаси съ бѣгъ; но и на кждѣ ще бѣга? Но все пакъ тя дързостно го гледала и запитала:

— Гдѣ е тати? Мене ми трѣбва тати.

Индиецътъ поклатилъ глава: той не разбиралъ какво му говорила Еленка. Слѣдъ това се огледалъ наоколо, бързо се приближилъ до нея и грубо я уловилъ за ржката. До него стоялъ конътъ му; индиецътъ ловко му се качилъ и като прѣгърналъ Еленка, бързо прѣпустналъ съ нея изъ гората.

Еленка плакала, викала, чутила си ржцѣтѣ. и изведнажъ.